

— А! отговори Естеванъ, защо да не могъ да вдъхнѣ въ сърцата на този народъ убѣдението, което ма одушевява, и да го направѣ въ единъ день благополученъ и свободенъ, какъвто ще бжде, надѣж са, подирь нѣколко вѣкове? ... Незлобивыйтъ и добродушныйтъ този народъ, на който казахмы да покровителствува днесъ онѣзи които ще отгърватъ бывшыя му управитель, мысли че чрезъ туй само дѣло, прави една стѣпка къмъ свободата ... когато той служи само на лично и частно едно предпріятіе.

— Да са удвоява умразата на народа противъ притѣснителытъ му, рече донъ Хименесь, е една услуга струвана нему. Туй го приготвя за голѣмото и всеобщо онуй възстаніе, което рано или късно ще са извърши противъ една власть беззаконна и немилосерда.

Тѣй като са разговаряхъ, тѣ бѣхъ спрѣны на улицата отъ множество калугеры просяцы и полупіены, които излѣзвахъ изъ една винопродавница. Мнозина отъ тѣхъ бѣхъ млади, и на учерното имъ и лѣскаво лице са избразяваше лакомството и безгрижността. Че и каква нужда имахъ да са трудятъ, когато сичкыйтъ свѣтъ за тѣхъ работѣше. Ако и піены, тѣ са посвѣстихъ малко отъ утренния вѣтъръ който ги духаше въ лицето. Улицата бѣше препълнена отъ челоувѣцы.

— Братія, рече постарыйтъ калугеръ; днесъ е деньтъ на *ауто-да-фето*. Неможемъ избра постодеиъ случай за распространеніето на светата наша католическа религія. Нека са спремъ тука; искамъ да поучъ народа.

Тѣй говорящыйтъ калугеръ показваше на едно широко мѣсто до една къща, вѣнъ отъ която имаше едно издигнато мѣсто дѣто благочестивата щедрость на жителитѣ на къщата бѣ поставила една статуя на Богородица, предъ която горѣше кандило безпрестанно. Като са покачи калугерътъ на туй мѣсто, той са прекрестѣ, помоли са некол-